

AKO ICH ŽEHNAL VZNÁŠAL SA DO NEBA

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video [TU](#)

Lk 24, 46-53

A povedal im: "Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov.

Vy ste toho svedkami. Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil. Preto zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti!"

Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. Ako ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme a velebili Boha.

(evanjelium preložené z talianskej biblie)

Pre pochopenie liturgickej slávnosti Nanebovstúpenia je potrebné pochopiť kultúru tej doby, kozmologiu, ako bol chápaný vzťah medzi nebom a zemou. Boh bol vzdialený od ľudí v nebesiach a ľudia boli prirodzene na zemi. Preto všetko čo prichádzalo od Boha zostupovalo z hora, schádzalo z nebies a naopak všetko, čo vychádzalo k Bohu vystupovalo k nebesiam.

Toto je dôležité pre pochopenie tohto úryvku, v ktorom evanjelista s Nanebovstúpením Ježiša, nechce poukázať na oddelenie Ježiša od ľudí, ale na ešte intenzívnejšie zjednotenie.

Pozrime sa však na úryvok, ktorý nám Cirkev vybrala na túto slávnosť. Je to záverečná časť evanjelia podľa Lukáša, 24. kapitola, verše 46-53, ale začnime 45. veršom, pretože je dôležitý. Je to úvod, ktorý ponúka evanjelista s indikáciou pre lepšie pochopenie toho, čo píše.

A naozaj Lukáš píše: *Otvoril im myseľ pre chápanie Písma*. Pre pochopenie Písma nestačí ho iba prečítať, je potrebné mať otvorenú myseľ, teda otvoriť sa voči novému. Kto sa uzatvára do schém, modelov a vzorov z minulosti a neotvorí svoju myseľ pre pochopenie nového môže čítať Písmo, ale nemôže ho pochopiť.

Ježiš im povedal: *"Tak je napísané: Kristus bude trpieť a na tretí deň vstane z mŕtvych."* Ježiš potvrdzuje, že mesiáš poslaný od Boha bude trpieť a vstane z mŕtvych navždy – vieme, že číslo tri v hebrejskej kultúre označuje niečo čo je definitívne.

A hľa poslanie, ktoré Ježiš dáva svojim učeníkom a veriacim všetkých čias. *"A v jeho mene"*, v mene tohto Ježiša Spasiteľa, *"bude ohlasované všetkým národom"*, termín, ktorý používa evanjelista označuje všetky pohanské národy, teda poslanstvo Ježiša nie je rezervované jednému národu ale celému ľudstvu pretože je realizovaním Božieho plánu lásky pre stvorenie.

"Bude sa všetkým národom hlásať pokánie", teda zmena zmýšľania, ktorá je sprevádzaná zmenou správania. Obrátenie v evanjeliu má tento zmysel: ak si doteraz žil pre seba, teraz preorientuj svoj život pre dobro druhých.

"Pokánie na odpustenie hriechov". Radikálna zmena správania kedy človek nemyslí viac na seba, ale na druhých. Nemyslieť na svoje potreby ale na potreby druhých, si vyžaduje odstránenie ťarchy hriechu, ktorú nosí na svojich pleciach.

A Ježiš pridáva: *“Počnúc od Jeruzalema”*. To, čo Ježiš tvrdí je ohromujúce pretože to bolo práve v Jeruzaleme. V chráme, prostredníctvom obety, ofery a rítov sa udeľovalo odpustenie hriechov. S Ježišom sa uzavrela a skončila úloha chrámu. Odpustenie hriechov sa neudeľuje viac prostredníctvom rítu ale prostredníctvom života, nie prostredníctvom obiet a ofier ale usmernením vlastného života pre dobro druhých.

A Ježiš vraví *“toto začnite robiť práve od Jeruzalema”*, sídla náboženskej inštitúcie, kde sa v chráme udeľovalo odpustenie hriechov v mene Boha.

Hľa novota, otvorenie, ktoré Ježiš vyhlasuje a ktoré jeho učeníci majú oznámiť celému svetu. A potom Ježiš zvestuje: *“Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil. Preto zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti!”*. Ježiš oznamuje príchod Svätého Ducha a Lukáš ho spája s dňom kedy židovská komunita oslavovala dar zákona, ktorý dal Boh Mojžišovi na hore Sinaj v deň Turíc.

Vo svete v ktorom židovská komunita oslavovala a ďakovala za zákon (Thora) na komunitu zostúpi Duch, láska Boha. Je to nové smerovanie komunity, vzťah s Bohom bude odteraz iný. Veriaci s Ježišom nebude viac ten, kto poslúcha Boha zachovávaním zákona, ale ten, ktorý sa podobá Otcovi praktizujúc lásku podobnú jemu, teda nie viac zákon ale vzťah lásky.

“Potom ich vyviedol...”, je to sloveso Exodu, teda musí sa začať oslobodenie od tejto inštitúcie, *“až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich,”* toto upresnenie je dôležité pretože sa odvoláva na knihu Exodu, na úryvok boja, keď Mojžiš zdvíhal ruky a Izrealiti víťazili, teda je znakom víťazstva a nie porážky.

“Vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba.” Ako sme povedali v úvode, evanjelista používa jazyk spojený s kultúrou svojej doby, v ktorej bol Boh vysoko a všetko, čo ide k Bohu ide smerom hore. Evanjelista chce povedať, že v Ježišovi sa zjavuje plnosť Božstva. Ten človek, ktorého náboženské authority odsúdili ako rúhača a ktorému určili trest pre zlodeň Bohom bol v skutočnosti Boh.

Kto sa rúhal nebol Ježiš, ale náboženská inštitúcia, ktorá ho pre vlastné záujmy zavraždila. Záver Lukášovho evanjelia je veľmi neuspokojivý. Vskutku píše: *“Oni sa mu klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema”* – záverečné prekvapenie – *“stále boli v chráme a velebili Boha.”*

Evanjelista chce povedať, že nepochopili vôbec nič. Chrám, miesto, ktoré pre Ježiša bolo najväčším nebezpečenstvom, miesto, ktoré Ježiš nazval lotrovským peľachom, ktoré bude zničené je pre učeníkov najistejším miestom. Budú potrebovať zoslanie Ducha Svätého, Božia moc, ktorá ich vyvedie z chrámu v ústrety ľudstvu, v ústrety všetkým pohanským národom, tak ako ich Ježiš žiadal.

Preklad: Mikuláš Kováč